

grundlæggende krav om eksempelvis åbenhed, ikke-diskrimination m.v.

I den politiske principaftale af 8. september 1999 indgår også, at forskningsministeren en gang årligt skal afgive en netværksredegørelse til Folketinget. Redegørelsen skal bl.a. belyse, hvordan den faktiske markeds- og konkurrenceudvikling er forløbet i telesektoren, og hvordan status er bl.a. m.h.t. samtrafikreguleringen af denne.

Som opfølgning på redegørelsen er det hensigten en gang årligt i kredsen af partier bag den politiske principaftale af 8. september 1999 om de fremtidige sigtelinier for telepolitikken at drøfte, hvordan status er m.h.t. samtrafikreguleringen og afviklingen af denne, set i lyset af konkurrenceudviklingen. Det vil sikre, at der i takt med, at der opstår effektiv konkurrence på et eller flere delmarkeder, sker en afvikling af overflødige dele af samtrafik- og/eller prisreguleringen.

Til kapitel 11: Samtrafikprodukter

Til § 39

Aftaler om samtrafik omfatter i følge bestemmelsen fire typer af samtrafikprodukter: 1) Udveksling af trafik mellem udbydere af telenet eller teletjenester, 2) leje af infrastrukturkapacitet, 3) tjenesteudbyderadgang, og 4) fælles udnyttelse af bygninger, centraludstyr, m.v. i forbindelse med aftaler efter 1)-3).

De nævnte samtrafikprodukter udgør de i dag kendte samtrafikprodukter, som er omfattet af den gældende samtrafikregulering. Den nærmere definition og afgrænsning af de i nr. 1-4 nævnte samtrafikprodukter foretages i § 40.

I lighed med den gældende lovbekendtgørelse nr. 860 af 4. december 1998 om konkurrenceforhold og samtrafik i telesektoren (herefter samtrafikloven) vil reglerne om samtrafik, herunder reglerne om leje af infrastrukturkapacitet, også kunne påberåbes i tilfælde, hvor samtrafik har til formål at sikre mulighed for grænseoverskridende samtrafik i det omfang, der er tale om adgangspunkter i Danmark eller på grænsen til Danmark. Samtrafiklovgivningen kan også finde anvendelse på aktiviteter uden for Danmarks territorium, men som har virkning her i landet, f.eks. fordi en konkret samtrafikgrænseflade, som en i Danmark hjemmehørende udbyder af telenet eller teletjenester har adgang til at råde over, fysisk er placeret uden for dansk territorium. Der kan dog være situationer, hvor reglerne i § 83 om grænseoverskridende mægling finder anvendelse, såfremt der er tale om forhold, der er dækket af dansk lovgivning, men hvor forholdet samtidig er reguleret af andre landes lovgivning, og hvor der således er behov for at træffe afgørelse efter be-

stemmelserne om international mægling. Der kan ikke som et led heri ske fravigelse af den danske telelovgivning og de heri indeholdte rettigheder og forpligtelser.

Samtrafikbegrebet og dermed de samtrafikprodukter, som er omfattet af såvel den hidtil gældende samtrafikregulering som af denne lov, er bredere end samtrafikbegrebet efter EU-reglerne, som er fastlagt i samtrafikdirektivet og faste kredsløbs direktivet.

EU-reglerne tager først og fremmest sigte på regulering af udveksling af trafik mellem telenet eller teletjenester (koblet samtrafik) og regulering af leje af infrastrukturkapacitet i tilknytning hertil samt regulering af faste kredsløb. Den danske samtrafikregulering omfatter en række yderligere samtrafikprodukter med mulighed for at udvide anvendelsen yderligere, jf. stk. 2. Den danske udvidelse af samtrafikbegrebet i forhold til EU-retten er foretaget med henblik på at sikre en reel konkurrence og ægte valgfrihed på telemarkedet og opfyldelse af målsætningerne i den politiske principaftale af 8. september 1999. Det samme var gældende i de tidligere politiske aftaler om telesektoren.

Til stk. 2.

Erfaringerne med den hidtidige administration af samtrafiklovgivningen har vist, at der er et betydeligt behov for løbende og dynamisk at kunne tilpasse samtrafikreguleringen til den teknologiske udvikling og til markedsudviklingen.

Den foreslåede bestemmelse indeholder i forlængelse heraf hjemmel til to former for justering af det samlede regelgrundlag.

For det første indeholder bestemmelsen hjemmel for forskningsministeren til at lade andre samtrafikprodukter end de i stk. 1 nævnte være helt eller delvist omfattet af samtrafikreguleringen. Stk. 1 indeholder i kombination med § 40 en opdateret og konsolideret opregning af de samtrafikprodukter, som for indeværende må anses for berettigede og nødvendige for at sikre et velfungerende konkurrencemarked, jf. også bemærkningerne til § 40, herunder navnlig § 40, stk. 6, og til § 49 om den nærmere afgrænsning af disse produkter.

Det kan imidlertid ikke afvises, at telemarkedet udvikler sig på en måde, hvor der opstår nye former for samtrafikprodukter, som ikke er omfattet af opregningen i stk. 1, og som har karakter af konkurrencemæssige flaskehalsressourcer, eller udløser nye de facto monopol- eller duopol-tendenser, hvilket hindrer, at der etableres en sund og effektiv konkurrence på alle dele af markedet og over for alle brugergrupper, jf. de